06/03/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ଏହି ଶରୀର ରୂପୀ ସିଂହାସନ ମିଳିଛି, ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହି ଦାଦାଙ୍କର ଭ୍ରୁକୁଟୀ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବିରାଜମାନ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ନିଜର କୌଣସି ସିଂହାସନ ନାହିଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନର ସ୍ମୃତି ରହୁଛି ସେମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ?

ଉତ୍ତର**:-** ସେମାନଙ୍କର ଭିତରେ ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଥିବ । ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନମାନେ କେବେ ହେଲେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର କେବେ ବି କାହା ପ୍ରତି କୁଦୃଷ୍ଟି ହେବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଉଣୀ-ଭାଇ ହୋଇଗଲେ ତେବେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଗୀତ**:-** ଛୋଡ ଭି ଦେ ଆକାଶ ସିଂହାସନ....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଆକାଶ ସିଂହାସନ ଛାଡି ଏବେ ଦାଦା (ବ୍ରହ୍ମା)ଙ୍କର ଶରୀରକୁ ନିଜର ସିଂହାସନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଛାଡି ଏଠାରେ ଆସି ବସିଛନ୍ତି । ଏହି ଆକାଶ ତତ୍ତ୍□ ହେଉଛି ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସିଂହାସନ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସିଂହାସନ ହେଉଛି ସେହି ମହତତ୍ତ୍□, ଯେଉଁଠି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ବିନା ଶରୀରରେ ରହିଥିଲ । ଆକାଶରେ ଯେପରି ତାରକାମାନେ ରହିଛନ୍ତି ନା, ସେହିପରି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଛୋଟ-ଛୋଟ ରୂପରେ ସେଠାରେ ରହୁଛ । ଆତ୍ମାକୁ ଦିବ୍ୟଦୃଷ୍ଟି ବିନା ଦେଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଏବେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି, ଯେପରି ତାରକା କେତେ ଛୋଟ, ସେହିପରି ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ ସଦୃଶ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ସେହି ଆକାଶ ସିଂହାସନ ତ ଛାଡି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସିଂହାସନ ଛାଡି ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଶରୀରକୁ ନିଜର ସିଂହାସନ କରିଛ । ମୋର ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଶରୀର ଦରକାର । ମୋତେ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା - ଦୂରଦେଶ କା ରହେନେ ବାଲା (ଦୂରଦେଶର ନିବାସୀ)... । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଠାରେ ରହୁଛ ତାହା ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ଦେଶ । ପୁଣି ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଉଛ, ଯାହାର ସ୍ଥାପନା ବାବା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ ସେହି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବେ ନାହିଁ । ନିଜେ ତ ବାଣୀରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍□ରେ ବାନପ୍ରସ୍ଥରେ ଯାଇ ରହୁଛନ୍ତି । ସ୍□ର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସେ ତ ଦୁଃଖ-ସୁଖରୁ ଅଲଗା ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ସୁଖ ଭୋଗ କରୁଛ ତ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ ଭୋଗ କରୁଛ ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ଭଉଣୀ-ଭାଇ ଅଟୁ । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି କୁଦୃଷ୍ଟିର ଖିଆଲ ମଧ୍ୟ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏଠାରେ ତ ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ, ପରସ୍ପର ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟ । ପବିତ୍ର ରହିବାର ଉପାୟ ଦେଖ କିପରି । ଏହି କଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ପିତା ଜଣେ, ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତାନ ହୋଇଗଲ ନା । ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ-ନିଜ ଭିତରେ ଲଢେଇ ଝଗଡା କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟୁ, ପୂର୍ବରୁ ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ ଥିଲୁ । ଏବେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛୁ, ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦୈବୀ ସନ୍ତାନ ହେବୁ । ଏହି ଚକ୍ର ବିଷୟରେ ପିଲାମାନେ ଏବେ ଜାଣି ସାରିଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟ ତେଣୁ କେବେ କୁଦୃଷ୍ଟି ଯିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ଥାଏ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କୁଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ତୁମକୁ ଏବେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କାହାର ସ୍ମୃତି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ରହୁ । ମୋର ତ ଏକ ଶିବବାବା ଦ୍□ିତୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ଏବେ ତୁମକୁ ଶିବାଳୟକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଆସିଛି, ଯାହାଦ୍□ାରା ତୁମେମାନେ ଦୁର୍ଗତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ରାବଣ କ'ଣ, ତାକୁ କାହିଁକି ଜଳାଉଛନ୍ତି, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ଦେବୀମାନଙ୍କୁ ସଜାଇ, ପୂଜା କରି ବୁଡାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ସେହିପରି ଶିବବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାଟିର ଲିଙ୍ଗ ତିଆରି କରି ପୂଜା ଆଦି କରି ପୁଣି ମାଟିକୁ, ମାଟିରେ ମିଶାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ରାବଣକୁ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରି ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି । କିଛି ହେଲେ ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି, ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ଗାନ୍ଧୀଜୀ ମଧ୍ୟ ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଥିଲେ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଛି ନା । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କାମଚିତା ଉପରେ ବସି ଜଳିଯାଇଥିଲେ, ବାବା ଆସି ପୁନର୍ବାର ତାଙ୍କ ଉପରେ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରି, ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ଶୁଖିଲା ମାଟିରେ ବର୍ଷା ପଡିବା ଦ୍□ାରା ଘାସ ବାହାରିଥାଏ, ତୁମ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା ନ ହେବା ଦ୍□ାରା କେତେ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଥିଲ । ଏବେ ପୁଣି ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା ହେଉଛି, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ଯଦିଓ ତୁମେ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହୁଛ କିନ୍ତୁ ଭିତରେ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । କୌଣସି ଗରୀବର ପିଲା ଯଦି ପାଠପଢେ ତେବେ ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ସେ ବାରିଷ୍ଟର ଆଦି ହୋଇଥାଏ । ସେ ମଧ୍ୟ ବଡ-ବଡ ଲୋକଙ୍କ ସାଥିରେ ବସିବା, ଖାଇବା-ପିଇବା ଇତ୍ୟାଦି କରିଥାଏ ।

ଶବରୀର କଥା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି ନା ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯିଏ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସିଏ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭରୁ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତ ଆମେ ହିଁ କରିଛୁ । ପୁଣି ଆମକୁ ହିଁ ବାବା ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ପଠାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନ ଯୁକ୍ତ ଯଥାର୍ଥ କଥା । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ହିଁ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହେଉଛେ । ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଚାଲିଲେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ ନାସ୍ତିକ, କେହି ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ନେତୀ-ନେତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେ ଜାଣିନାହୁଁ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଆଗକୁ ଏହି ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଆଦି ସମସ୍ତେ ଆସି ଆସ୍ତିକ ନିଶ୍ଚୟ ହେବେ । କେହି ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଆସିଗଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍□ାସ କରିବେ ନାହିଁ । କହିବେ ଏହାଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଜାଦୁ ଲଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଚେଲାକୁ ଗଦି ଉପରେ ବସାଇ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେବେ । ଏହିପରି ବହୁତ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଡ୍ରାମା ବହୁତ ବିଚିତ୍ର । ଏବେ ତୁମେ ଆଦିରୁ ଅନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁକିଛି ଜାଣିଯାଇଛ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ଏବେ ତୁମ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଦିନକୁ ଦିନ କେତେ ସେଣ୍ଟର ସବୁ ଖୋଲିବାରେ ଲାଗିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଦୟାଶୀଳ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଦୟାଶୀଳ ହୁଅ । ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୁଅ ନାହିଁ । ନିଜ ଉପରେ ଦୟା କରିବାକୁ ହେବ । କିପରି? ତାହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ପୁଣି କେବେ ବି ପତିତ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦୃଷ୍ଟି ପବିତ୍ର ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଲେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ । ଈଶ୍□ର ଆମକୁ ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଏବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାକୁ ପଡିବ । ପ୍ରଥମେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ଫରିସ୍ତା ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ଫରିସ୍ତା ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି । ଏଠାରେ ହେଲା ଟକି, ଅର୍ଥାତ୍ ବାଣୀ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକରେ ହେଲା ମୁବି ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶାରା ଅଥବା ଠାର, ବ୍ରହ୍ମଲୋକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତି ଥାଏ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ହେଉଛି ଫରିସ୍ତାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆ । ଯେପରି ଭୂତମାନଙ୍କର ଶରୀର ଛାଇ ସଦୃଶ ହୋଇଥାଏ ନା । ଆତ୍ମାକୁ ଶରୀର ନ ମିଳିଲେ ସେ ଘୂରିବୁଲେ ତାକୁ ଭୂତ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବ । ଏମାନେ ହେଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ଫରିସ୍ତା । ଏ ସବୁ ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା । ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ସ୍ଥୂଳଲୋକ - ଏ ସବୁର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି । ତେବେ ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ବାସ୍ତବରେ ବ୍ରହ୍ମଲୋକ ନିବାସୀ ଅଟୁ । ଏବେ ପୁଣି ଆମେ ସେଠାକୁ ଭାୟା ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ଦେଇ ଯିବୁ । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ହିଁ ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ତାପରେ ସ୍ଥୂଳ ଦରକାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ହେଲା ସଂଗମଯୁଗ । ଏହାକୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ଯୁଗ କୁହାଯିବ ଏବଂ ତାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଦୈବୀଯୁଗ କୁହାଯିବ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କେତେ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ । କାହା ପ୍ରତି କୁଦୃଷ୍ଟି ଗଲେ ପୁଣି ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟ ନା । ଏଠାରୁ ଘରକୁ ଗଲେ ଏ କଥା ଭୁଲିଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ସଙ୍ଗଦୋଷରେ ପଡି ଭୁଲିଯାଉଛ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ହଂସ, ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ ଅଟ । ତୁମର କାହା ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଯଦି ସ୍ନେହ ଯାଉଛି ତେବେ ମୋହର ବାନରୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ ।

ତୁମର ଧନ୍ଦା ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇବା । ତୁମେ ହେଲ ବିଶ୍□କୁ ସ୍□ର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିଲାବାଲା । କେଉଁଠି ସେମାନେ ରାବଣର ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ, କେଉଁଠି ତୁମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ । ତୁମକୁ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ ସ୍ଥିର କରିବା ପାଇଁ ସବୁ କିଛି ଦେଖି ମଧ୍ୟ ଯେପରି କିଛି ଦେଖୁନାହଁ, ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଏକରସ ରଖିବା ବହୁତ ସାହାସର କଥା । ନିର୍ଭୁଲ ହେବା ପାଇଁ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଦରକାର । କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହେଲେ ହିଁ ସେହିପରି ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ରହିବ, ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି ନା କିଛି ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ । ଏଥିରେ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଉପରାମ (ହାଲୁକା) ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ବୁଦ୍ଧିର ସଂଯୋଗ ବାବାଙ୍କ ସହ ସ୍ପଷ୍ଟ ରହିବା ଦରକାର । ଦେଖି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଯେପରି ଦେଖୁନାହଁ, ଏହିପରି ଅଭ୍ୟାସ ଯାହାର ହୋଇଥିବ ସିଏ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବ । ଏବେ ସେହି ଅବସ୍ଥା ହୋଇନାହିଁ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝି ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଥିରେ ତ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ସାରିଛୁ । ବାସ୍ ଆମକୁ ଏବେ ସେହି ସୁଇଟ୍ (ମିଠା) ଶାନ୍ତିଧାମ ଯିବାକୁ ହେବ । ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ନାହିଁ ଯେତିକି ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମକୁ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ମଧ୍ୟ ରହିଛି - ସେ ପତିତ-ପାବନ, ମୁକ୍ତିଦାତା, ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ କୌଣସି ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ନୁହଁନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଇବା ଶିଖୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମର ନାମ ପାଣ୍ଡବ ରଖାଯାଇଛି । ଏହା ତୁମ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କର ସେନା ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଛ । ଜାଣିଛ ଏବେ ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏହି ପୁରୁଣା ଶରୀର ଛାଡି ଦେବାକୁ ହେବ । ସର୍ପ ଏବଂ ଭ୍ରମରୀର ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଏସବୁ ହେଲା ତୁମର ଏହି ସମୟର ଅବସ୍ଥା । ତୁମେ ଏବେ ବାସ୍ତବରେ ରହିଛ । ସେମାନେ ତ ଏହି (ସର୍ପ ବା ଭ୍ରମରୀ)ର ଧନ୍ଦା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏହା କବରସ୍ତାନ ଅଟେ, ଏବେ ପୁଣି ପରିସ୍ତାନ ହେବ ।

ତୁମ ପାଇଁ ସବୁଦିନ ଶୁଭ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ । ବିଶେଷ କରି ଗୁରୁବାରରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରେ ନାମ ଲେଖାଇଥା'ନ୍ତି । ସେହି ପ୍ରଥା ଏବେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଆସୁଛି । ତୁମକୁ ଏବେ ବୃକ୍ଷପତି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହି ବୃହସ୍ପତିର ଦଶା ତୁମର ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ଚାଲିବ । ଏହା ବେହଦର ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିନାଶୀ ଦଶା ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ହଦର (ଅଳ୍ପ ସମୟର) ଦଶା ଚାଲିଥାଏ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବେହଦର ଦଶା ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ତ ଜଣେ ହେବେ ନାହିଁ ନା । ତାଙ୍କର ଡିନାୟଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜବଂଶ ଚାଲିବ ନା । ସେଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ ବହୁତ ଜଣ ରାଜତ୍□ କରୁଥିବେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜବଂଶର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିବ, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମକୁ ଏହାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି ଯେ କିପରି ରାଜତିଳକ ଦେଉଛନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀଙ୍କୁ କିପରି ରାଜ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ମାତା-ପିତା ପୁତ୍ରର ପାଦ ଧୋଇ ରାଜ-ତିଳକ ଲଗାଇ, ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଆଦି ସବୁ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି, ଏଥିରେ ତୁମକୁ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ, ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହୁଅ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଅ । ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରହ୍ମା ମୁଖବଂଶାବଳୀ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ସଚ୍ଚା ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍□ାରା କେତେ ହିଂସା ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ଗୀତା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହାକୁ କଣ୍ଠସ୍ଥ କରିନେବା ଉଚିତ୍ । ଏହା କେତେ ସହଜ । ତୁମର ସବୁ ସମ୍ପର୍କ ଗୀତା ସହିତ ରହିଛି । ଗୀତାରେ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ (ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗର) ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ବାହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯୋଗର ପୁସ୍ତକ ଅଲଗା କରିବା କ'ଣ ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ଯୋଗର ବହୁତ ଚାହିଦା ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ସହଜ ରାଜଯୋଗର ନାମ ରଖାଯାଇଛି ଯାହା ଦ୍□ାରା କି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆସି ବୁଝିବେ । ଶେଷରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ ଯେ ଯୋଗ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ଶୁଣିବେ ସେ ନିଜ ଧର୍ମରେ ଆସି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ନିଜ ଉପରେ ନିଜକୁ ଦୟା କରିବାକୁ ହେବ, ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ବହୁତ ବହୁତ ପବିତ୍ର ରଖିବାକୁ ହେବ । ସ୍□ୟଂ ଈଶ୍□ର ଆମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପତିତ ହେବାର ବିଚାର କେବେ ବି ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।

(୨) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସଦା ସର୍ବଦା ଉପରାମ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆରେ ସବୁ କିଛି ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିଛି ବି ଦେଖିବାର ନାହିଁ । ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଦ୍□ାରା ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା ତୃପ୍ତ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ପକାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର କରିବାର ଖଣି ମିଳିଥାଏ । ସଂଗମଯୁଗ ହିଁ ଜମା କରିବାର ଯୁଗ । ଏବେ ଯେତେ ଜମା କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ସେତେ ଜମା କରିପାରିବ । ଗୋଟିଏ ପାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଜମା କରିବା ବିନା ବିତି ନ ଯାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟର୍ଥ ନ ହେଉ । ଭଣ୍ଡାର ସର୍ବଦା ଭରପୁର ରହିଥାଉ । ଯେପରି ଗାୟନ ଅଛି "ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଭଣ୍ଡାରରେ କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଅପ୍ରାପ୍ତ ନ ଥାଏ" ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାର ହେଉ । ଯଦି ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିଭଳି ତୃପ୍ତ ବା ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମା ହେବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** କୌଣସି କଥାରେ ଅଶାନ୍ତ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜ୍ଞାନବାନ୍ ଆତ୍ମାର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ମାତେଶ୍□ରୀଜୀଙ୍କର ଅନମୋଲ୍ ମହାବାକ୍ୟ:

"ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି"

ଅଧାକଳ୍ପ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ଅଧାକଳ୍ପ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତ୍ରି । ଏବେ ରାତ୍ରି ସମାପ୍ତ ହୋଇ ସକାଳ ହେବ । ଏବେ ପରମାତ୍ମା ଶିବବାବା ଆସି ଅନ୍ଧକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରି ପ୍ରକାଶର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ କରୁଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନ ହେଲା ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ଭକ୍ତି ଅନ୍ଧକାର । ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାନ କରୁଛନ୍ତି, ଇସ୍ ପାପ କି ଦୁନିଆ ସେ ଦୁର କହିଁ ଲେ ଚଲ୍, ଚିତ୍ତ ଚୈନ ଜହାଁ ପାଓ୍ୱେଁ.....ଏହି ପାପର ଦୁନିଆରୁ

ନେଇଚାଲ ଆଉ କେଉଁ ଆଡକୁ ପ୍ରଭୁ । ଯେଉଁଠି ଚିତ୍ତ ଶାନ୍ତି ପାଇବ, ଏହା ହେଉଛି ଅଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ, ଏଠାରେ ଶାନ୍ତି ନାହିଁ । ମୁକ୍ତିରେ ତ ନା ଶାନ୍ତି ଅଛି, ନା ଅଶାନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗ ହେଲା ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆ, ଯେଉଁ ସୁଖଧାମକୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ଏବେ ସେହି ଶାନ୍ତିର ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛ । ସେଠାକୁ କେହି ବି ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଶେଷ ସମୟରେ ଧର୍ମରାଜଙ୍କଠାରୁ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରି କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାର ନେଇ ଯାଆନ୍ତି କାରଣ ସେଠାରେ ନା ଅଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାର ଥାଏ ନା ପାପ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ନିଜର ସତ୍ୟପିତାଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହି ଭୂଲ୍ ଭୂଲେୟାର ଖେଳ, ହାରିବା ଜିତିବାର ଖେଳ ତିଆରି ହୋଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପରମାତ୍ମା ଦ୍□ାରା ଶକ୍ତି ନେଇ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ରାଜତ୍□ର ଭାଗ୍ୟ ନେଉଛୁ । ଆଚ୍ଛା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ରୂପୀ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଆପଣାଅ

(୬) ଆପଣଙ୍କ ବାଣୀରେ ସ୍ନେହ ବି ଥାଉ, ମଧୁରତା ଏବଂ ମହାନତା ମଧ୍ୟ ଥାଉ, ସତ୍ୟତା ମଧ୍ୟ ଥାଉ କିନ୍ତୁ ସ୍□ରୂପରେ ନମ୍ରତା ମଧ୍ୟ ଥାଉ । ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ଅଧିକାରରେ କୁହ କିନ୍ତୁ ବାଣୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦାଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଉ - ଦୁଇଟିର ସନ୍ତୁଳନ ଥାଉ, ଯେଉଁଠାରେ ସନ୍ତୁଳନ ଥାଏ ସେଠାରେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟତା ଦେଖାଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଶବ୍ଦ କଠୋର ଲାଗି ନ ଥାଏ, ମିଠା ଲାଗିଥାଏ, ତେଣୁ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ନମ୍ରତା ଉଭୟର ସନ୍ତୁଳନର କୌଶଳ ଦେଖାଅ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ସାଧନ ।